

[J. S. Foget.]

mandens Tilladelse citere ganske kort. Jeg udtalte:

„Ifølge Landøkonomisk Driftsbureaus Beregninger har der i den Tid, den nuværende Regering har bestemt Udviklingen, været saa lidt tilovers til Landmanden selv og hans Familie...“; og saa kommer Tallene nævnt for 8 Aar.

Det andet Tal, Ministeren gjorde Forsøg paa at pille ved, var Tallet paa Lønnen for en 20 Aars Karl, som han hævdede kun var 1 105 Kr. Den skattemæssige Beregning af Værdien af Kost og Logi er 550 Kr., og der skulde altsaa kun være betalt en saadan Karl 555 Kr. i aarlig Løn. En saadan Paastand vil Ministeren dog ikke opretholde, naar det faktiske er, at han har kunnet opnaa fra 800 til 1 000 Kr. aarlig. Det var de eneste Tal, Ministeren søgte at angribe; men enhver vil forstaa, at der ikke er Gnist af Realitet i Ministerens Forsøg paa at rokke ved dem, og vil Ministeren ikke tro, de er rigtige, er de til Disposition baade for Ministeren og for det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch — det er Tallene fra Landøkonomisk Driftsbureaus Beregning.

Ministeren sagde, at jeg havde brugt Udtrykket: de bedste Brug. Jeg vilde have sagt: af de bedste Brug, og i saa Henseende havde Ministeren en lille Smule Ret — jeg har rettet det i Fortrykket. Det øvrige, Ministeren fremførte, er kun Polemik. Landmandens og hans Medhjælperes Indtægter har samme Betalingsevne, og naar man regner med en gennemsnitlig Aarsindtægt for Husmanden paa 1 120 Kr. og for Gaardmanden paa 965 Kr., bliver der til Husmanden kun 20 Kr. i aarlig Løn og et Minus til Gaardmanden. Ministeren vil nu i Stedet for have Fortiden manet frem, men det er Nutiden, vi diskuterer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Det er ikke mig, der har indledet denne Debat om, hvilke Partier der paa det Omraade, vi har diskuteret, har været de største Helte eller Ikke-Helte. Jeg har kun udtalt Ønsket om en større Bevilling til Provinsens kulturhistoriske Museer; jeg har sagt, hvor lille, hvor elendigt lille, den var til Trods for de 20 000 Kr.s Forhøjelse til Indkøb af Museumsgenstande, hvor lille den var i Sammenligning med hvad andre Lande yder, hvad vort Naboland Sverige yder. Alt i alt bevæger vi os

her paa et Omraade med elendigt smaa Bevillinger. Den højtærede Minister har Ret i, og jeg nævnte det selv, at 1 000 Kr. var nedsat med 10 pCt.; det var, dengang man nedsatte systematisk over det hele, der skulde nedsættes, det blev fra en vis Side kaldt Øksebug mod Menneskelukke, det meste blev staaende, men paa dette Omraade har jeg aldrig hørt noget om Øksebuggene. Men alligevel, i den Tid, det var nødvendigt at nedsætte, bevilgedes en Fornylse af Nationalmuseet med en Statsudgift paa 5 Mill. Kr. Det havde man dog Raad til. Og skulde det saa ikke være muligt i Aar at samles om at faa disse elendige smaa Bevillinger forhøjet? Nu er Tiden en, anden; under den nuværende Regering stiger de offentlige Udgifter med ca. 40 Mill. Kr. om Aaret, og saa vilde det være en meget lille Pølse i Slagtetiden at give nogle Tusinde Kroner mere.

Hvad der er nationalt, er altid problematisk. Jeg vil dog mene, at et Omraade som Provinsens kulturhistoriske Museer og Bevillingen til dansk Kultur i Udlandet hører under det nationale. Nogle vil henføre Landets Værn derunder ogsaa, men saa er vi straks inde i noget mere politisk. Men dette mener jeg, alle vil henføre under det nationale, og her er vore Bevillinger uendeligt smaa i Sammenligning med vore Nabolandes. Derfor mener jeg, at jeg har Ret i den Paastand, at det var ønskeligt, at vi var noget videre fremme paa disse Omraader. Selv har jeg ikke villet præsentere mig som et Unikum paa det paagældende Omraade; en saadan Paastand kan der heller ikke ligge noget til Grund for i mine Udtalelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det er rigtigt, hvad der bestemt hævdes, at Serumfremstillingen er blevet forsinket derved, at de dermed beskæftigede Personer har skullet holde Weekend, saaledes at Fremstillingen har staaet stille Lørdag Eftermiddag og Søndag.

Dernæst vil jeg gerne henlede Landbrugsministerens Opmærksomhed paa, at jeg ved min første Tale her ved Finanslovens første Behandling stillede det Spørgsmaal til den højtærede Ministers Overvejelse, om det ikke vilde være rimeligt i en Tid som den nuværende at søge gennemført